

das wieder fir Eine gsi, wo vorig üseg'loff-n-isch? ...
(er stellt 's Liecht uf dr Tisch un lüegt ummenander) Tiens! ...
er isch jo nitt do, dr Moler

Herr Knopfloch (macht d'Thüre-n-uf).

's isch ne nitt! . . . (er macht wieder züe).

Herr Fisselboge (geht uf d'andere Site züem Chevalet un
macht in dr Puppe-n-e Füsch im duregeh. — Dr Herr
Fisselboge niesst unter em Tisch.)

Hein! . . . (er kehrt si um. Züer Puppe) Dü müesch
mr o noch üs em Hüs, ich ha mi Zimmer nur in Eim
verlehnt! (er zeigt uf's Portrait) tiens, was hat er do? . . .
das Portrait, wo-n-er ag'fange hat . . . das isch glaüb nitt
famos, das Ding, ich glaüb, das isch o noch Ein vo
dàne Schirgi, wo ihre Portrait mit eme Spàckschwärtle
astriche, fir ass dr Hund vom Original soll ku schläcke
dra, ass er ~~der~~no ka sage: «Sàhn 'r! . . . dr Hund
sogar kennt si Meister un kunnt en ku schläcke.» (Dr
Herr Fisselboge läscht em 's Liecht üs. — 's wird finster uf
dr Scene.) Allons bon, jetz geht 's Liecht noch üs (er
kehrt si um) un ganz allei noch! . . . ich weiss nitt . . . awer
siter as dà Moler do isch, so geht's nitt ganz süfer
derher . . . me meint, 's seig ebbes nitt recht im Hüs . . .

Herr Knopfloch (macht d'Thüre ne wenig uf).

Blibt jetz dà Particulier noch lang do . . . isch's ebbe
o Einer, wo Geld will? . . . (er macht züe).

Herr Gitzkrage.

's isch sunderbar, me macht doch jetz efange possige
Molereie . . . me sieht gar nimmig, was es isch vo noo-
chem . . . we me ne Tableau hat z'Milhüse, so müess
me schiergar bis uf Durni dervo-n-eweg geh, fir z'wisse,
was es vorstelle soll!

Herr Fisselboge (unter em Tisch).

Worum nitt gar bis uf's Didemer Bârgle! (er schloft i;
bol hört me ne schnarchle).

Herr Gitzkrage (verschrocke).

Ah ça . . . spuckt's denn wirklich in dere Stuwe? . . .
ha-n-i nitt höre rede? . . . (er lüegt ummenander) Ich ha
vielleicht Unrecht g'ha, dà Moler z'nàh, denn bi dàne
geht's allewill anderscht züe as bi andere Lit . . .

G'sang (la bonne aventure).

Alle Moler, 's isch bekannt,
Hàn e kleiner Sprosse,
's hat sogar, se sin màngmol
Glaüb e wenig g'schosse!
Alles wànn se d'ganze Zit
Anderscht ha as and're Lit,
's trage-n-Alle lange Hoor
Un Spitzhiet, famose!

Wenn se-n-ihre Name-n-als
Uf e Tableau schriwe,
Meine se, d'Lit alle mien
Glich dervor steh bliwe,
We me scho nitt wisse ka,
Was me soll bewundre dra;
's isch efange doch züe arg
Wie se's iwertriwe!

Wenn mir allewàg dà nitt versproche hätt, mi Por-
trait z'mache . . . (dr Herr Fisselboge schnarchelt) Was isch
das? . . . Wenn's awer nur güet wird . . . in Oel, mein i,
sott me-n-allewil e wenig feister schine! . . . uf jedefall
müess es besser werde as das do (er zeigt uf's Chevalet)
schaü mr jetz emol ei Mensch dà Füess a do un die
Nase (er hebt sich dr Bùch vor Lache).

Herr Fisselboge (im Traum mit ere hohle Stimm).

Üseg'stellt . . . mich . . .

Herr Gitzkrage (fangt a z'schnattre).

Tiens, ich ha grad g'meint, ich hör dr Herr Fissel-
boge rede . . .